

Judar för Israelisk-Palestinsk Fred

Det händer inte så mycket i "vårt bevakningsområde". Bara det vanliga. Hamas har attackerat ett par militärposter på Västbanken. Bosättare har trakasserat sina palestinska grannar under arméns skydd. Den israeliska ockupationsarmén har mördat ett antal palestinier. Trump har lovat avslöja sin fredsplan men tar god tid på sig. Och Bibi har fått en ny polare (great friend), Matteo Salvini, italiensk inrikesminister och ledare för Lega Nord. T.o.m. president Rivlin tyckte att det var så osmakligt att han vägrade träffa honom när han besökte Israel. Med andra ord: "business as usual". Och så blir det nyval 9 april. Allt fler artister ställer in sina planerade Israelresor. AirBnb har beslutat att sluta lista semesterlägenheter i bosättningarna men efter påtryckningar av Israel och judiska grupper i USA lär de ha sagt att de inte kommer att implementera beslutet. Amos Oz, en av de moraliska zionisterna, har gått ur tiden. Vi sörjer förlusten av en stor författare. Och vi kommer att mötas den 5 februari för att diskutera hur vi ska ställa oss till bojkotten av Eurovision Song Contest 2019 i Tel Aviv.

Redaktion: Jorge Buzaglo, Ilan Cohen, Jakub Srebro. Per-Ivar Glaser, layout

I detta nr

Medlemsmöte 2 • Att möta en större publik *Olle Katz* 3 • "Inte i vårt namn" *Olle Katz* 4 • Turistindustrin stödjer illegala israeliska bosättningar *Nikolaj Houmann Mortensen* 6 • AirbnB håller på . . . 10 • Turistminister Yariv Levin säger . . . 11 • Liberala sionisters dilemma *Joshua Shanes* 12 • Hej! *Anja Ensheimer* 14 • Möte med George P. Smith *Ilan Cohen* 15 • 11 European Jewish organizations against . . . 16 • I 36 timmar var jag fångslad . . . *Susan Abulhawa* 18 • Uppfattning i amerikanska medier - Israel är oantastligt *Gideon Levy* 22 • Sheikh Sayakh kommer att hamna i fängelse . . . *Amos Gvirtz* 24 • Med deras egna ord - israeliska provokationer och kränkningar 25 • Rapport: Palestinier planterade en miljon olivträd för att förhindra landgrabbing *Dov Benovadia* 29 • FN:s generalförsamling röstar till förmån för åtta resolutioner om Palestina 30 • IDF:s stabschef: Iran har inte gått till något anfall på 1400 år *Richard Silverstein* 31 • Trump First, Jews Later *Mairav Zonszein* 33 • Mackabéernas uppror: Den sanna berättelsen bakom Hanukka *Elon Gilad* 37

JIPF Medlemsmöte om BDS den 5 februari kl 18.30

Plats tillkännages senare

Den 18. Maj genomförs Eurovision Song Contest 2019 i Tel Aviv. Ursprungligen ville de israeliska myndigheterna att schlagerfestivalen skulle äga rum i Jerusalem. Protester framförallt från judiskt ortodox håll har lett till att evenemanget har flyttats.

Palestinska artister har lanserat ett upprop att bojkotta evenemanget, som används av Israel för att skyla över okkupationen och förtrycket av det palestinska folket. En rad artister från hela världen bland dem flera israeliska stödjer bojkottuppropet,

<https://www.theguardian.com/tv-and-radio/2018/sep/07/boycott-eurovision-song-contest-hosted-by-israel>.

Styrelsen har diskuterat frågan om JIPF ska uttala sig till stöd för bojkotten utan att nå enighet. Därför bjuder styrelsen medlemmarna till detta möte för att bredda diskussionen och nå en gemensam ståndpunkt.

Välkomna

10 December

den internationella dagen för mänskliga rättigheter, markerade i år 70-årsdagen av den allmänna deklarationen om de mänskliga rättigheterna (UDHR).

När miljontals inte är "fria och har samma i värde och rättigheter" (*artikel 1* i deklarationen.); "Rätten till liv, frihet och personlig säkerhet" (*artikel 3*) är under ständig attack utan "verksam hjälp från sitt lands behöriga domstolar" (*artikel 8*). Människor "utsätts för godtycklig inblandning i [sitt] privatliv" (*artikel 12*), har ingen "rätt till fri rörlighet" (*artikel 13*) eller "rätt till medborgarskap" (*artikel 15*), när människor förvägras "rätten till åsikts- och yttrandefrihet" (*artikel 19*). Och absolut inte "får ta del i styrningen av [sitt] land" (*artikel 21*).

När detta är verkligheten, är det inte bara frågan om UDHR:s makt och vision som kommer i skarpare fokus, utan även det lidande och förtryck som orsakas av det totala föraktet för det.

Att möta en större publik - Bokmässan, MR-dagarna och Limmud – JIPF på stora konferenser hösten 2018

BOKMÄSSAN I GÖTEBORG lockar cirka 100 000 besökare under i fyra dagar och i slutet av september varje år. Där finns allt från, poesi, läroböcker till bestsellers och litterära sällskap. Många seminarier (dyra) och ännu fler miniseminarier (gratis) lockar tusentals besökare varje dag. Att möta kända och okända författare från världens alla hörn är förstas publikdragande. På andra våningen är det något lugnare, där finns kyrkans scen och där finns Globala torget med många ideella föreningar, bland dem JIPF som delade monter med Palestinagrupperna i Sverige (PGS). JIPF ansvarade för två fullsatta seminarier (det ryms drygt 100 personer om vi räknar in ståplatser).

Ett om **antisemitismen i Europa** där Lars Dencik (forskare om antisemitism) och Svante Weyler (ordförande i Svenska Kommittén Mot Antisemitism) med Ingrid Elam som moderator talade om den växande antisemitismen i Europa, dess koppling till växande högerpopulism/nyfascism och till Israel-Palestina konflikten.

Det andra seminariet behandlade **tvåstatslösning – finns ännu möjligheten?** Samtal mellan Kenneth Hermele (JIPF) och Anna Wester (PGS) med Staffan Granér som moderator. Kanske är tvåstatslösningens tid ute – men så länge det är palestiniernas linje hålls den vid liv. Intressant sam-

tal. Vi fick en hel del besök i montern och många tog emot vårt info-blad.

Detta är ett evenemang vi bör fortsätta att synas på, samarbetet med PGS funkade bra, men vi behöver vara fler JIPF-are vid montern.

MR-DAGARNA 16-18 november i Stockholm. Mänskliga rättighetsdagarna anordnas varje år, platsen varierar. Besöksantalet varierar mellan 3-5000 personer, många finns där för att de tillhör en förening eller myndighet som vill visa upp sitt arbete för mänskliga rättigheter. För första gången hade JIPF anmält en programpunkt, ett miniseminarium på 25 min som framfördes på Lilla scenen.

Vårt program hade titeln **"Att riva murar och bygga broar - Om vårt arbete inom Judar för Israelisk-Palestinsk Fred"**. Olle Katz och Daniel Bergman pratade med Staffan Granér som moderator. Det var fullsatt framför scenen, vilket i detta fall betyder 40-50 deltagare. Efter seminariet delade vi ut information till intresserade och skyndade vidare till...

...Limmud, en judisk kultur- och samhällskonferens som hålls varje år i Stockholm och Malmö/Köpenhamn. **"Den judiska diasporan och staten Israel – en allt mer komplicerad relation?"** var temat för ett sam-

tal mellan Kenneth Hermele och Olle Katz med Maria Fernström som moderator. Kenneth framförde tanken att det finns en uppdelning mellan judarna i diasporan och de i Israel. Enligt spännande undersökningar finns det tydliga skillnader mellan grupperna i inställning till det som betraktas som ”typiskt judiskt”. T.ex. anser de flesta i diasporan att humor är väsentligt, i Israel anser knappt 10% att detta är en viktig sak för judar! Skillnaden mellan minoritetssamhälle och majoritetssamhälle är viktig och historiskt ny. Kravet att

judar i diasporan skall stödja Israels politik är märkligt, inte minst att Netanyahu anser sig tala för all världens judar, snarare än för Israels invånare. I salen fanns plats för kanske 80-90 åhörare, en hel del fick vända i dörren. Vi fick en del nya kontakter och mötte positiva människor. Jag ser det som en framgång att kunna medverka på denna konferens som i år samlade 1200 deltagare, i stort sett judar allihop. För oss är Limmud ett viktigt ställe att finnas på och jag hoppas att vi kan återkomma.

Olle Katz

Krönika i PGS' tidskrift "Palestina Nu"

"Inte i vårt namn" - om Judar för Israelisk-Palestinsk Fred

"NOT IN MY NAME" – det är inte mitt krig! Så skrev, ropade och tänkte många judar, inom och utanför Israel efter massakern i flyktinglägren Sabra och Shatila den 16 september 1982. 800 palestinier mördades i den del av Beirut som då var ockuperat av Israel. Israels försvarsminister Ariel Sharon tvingades avgå och freds rörelsen i Israel växte sig stark. Runt om i världen bildades judiska organisationer som protesterade mot ockupationen av södra Libanon och Västbanken. En av dessa organisationer är JIPF – Judar för Israelisk-Palestinsk Fred.

För många judar var detta ett uppvaknande. Att växa upp i en judisk familj betyder att växa upp med Israel som ett andra hemland. Min föräldrageneration, som upplevt och överlevt förintelsen såg Israel som en garant för att kunna fly någonstans om nazisterna skulle återkomma. Israel betraktades också av många som ett alternativt socialistiskt drömland. Insamlingsbössorna för att stödja Israel stod i våra köksfönster. Att bo på kibbutz var ett sätt att uppleva socialismen i praktiken, inte bara för judar. Efter ockupationen 1967 hade många judar börjat tvivla på att "det

andra hemlandet” var en ”drömstat”, kanske förvandlades drömmen till en mardröm? Massakern i Sabra och Shatila blev droppen som fick bägaren att rinna över för många.

Poängen med JIPF, och andra liknande grupper runt om i världen, är att visa att man inte måste stödja Israels politik bara för att man blivit född som jude.

I mycket delar JIPF och PGS åsikter, vi stödjer båda tanken på en självständig palestinsk stat, att ockupationen av Västbanken och isoleringen av Gaza måste upphöra, att Jerusalem skall vara gemensam huvudstad för både Israel och Palestina, att Palestinska flyktingar skall ha rätt att återvända eller få ekonomisk kompensation för de hem de tvingades nämna under Naqba. Vi samarbetar bra vid arrangemang och har gjort gemensamma resor till Palestina. Flera sJIPF-are har, liksom jag, seglat med Ship to Gaza för att bryta blockaden.

JIPF har en annan ingång än PGS. Vi består av personer med judisk bakgrund. Vi tar avstånd från Israels politik, inte enbart för att den skadar palestinerna, utan även för att politiken är skadlig för israeler och för staten Israel. För JIPF är arbetet mot antisemitism prioriterat. När vi framträder har vi båda frågorna på dagordningen. Vi ser en växande främlingsfientlighet och nationalism i världen. Att stödja det palestinska folkets kamp mot ockupationen måste gå hand i hand med kampen mot islamofobi och antisemitism.

Det finns en utbredd islamofobi, eller arabhat, i Israel. Det finns en utbredd antisemitism i arabstaterna. I skolorna presenteras olika versioner av historien i Israel respektive Palestina.

Att folken inte får lov att lära känna varandras såriga historia, bidrar till uppdelningen i ”vi” mot ”dom”. JIPF har kontakt med fredsrörelser i Israel och Palestina, till exempel B’Tselem som dokumenterar övergrepp mot palestinier och hjälper Youth against settlements i Hebron med teknik, ”Breaking the Silence”, är en grupp f.d. soldater i israeliska armén som vittnar om övergrepp de själva varit med om att utföra. Ja, det finns en del ljus i mörkret.

I år oroas vi av nya lagar i Israel. Nationalstatslagen som antogs i somras reducerar de palestinska israelerna till andra klassens medborgare. Den föreslagna ”lojalitetslagen” hotar att sätta munkavle på all oppositionell verksamhet inom kultur och universitetsvärlden. Författare bespottas för kärleksromaner som skildrar kärlek mellan judar och palestinier. Israeliska forskare som uttryckt kritik mot statens politik stängs av. På detta sätt kommer BDS snart att bli överflödigt – Israel isolerar sig själva från den demokratiska världen.

Olle Katz
Ordförande, JIPF

Turistindustrin stödjer illegala israeliska bosättningar

Företag som Expedia och Trivago för turister till bosättningar utan att tala om det för dem i sina marknadsföringsbroschyrer.

Av *Nikolaj Houmann Mortensen* den 15 november 2018

OCKUPERADE VÄSTBANKEN – rader av israeliska flaggor visar på ingången till Ahava turistcentrum några hundra meter från stränderna vid nordvästra Döda havet. Där inne säljer kosmetikaföretagen "With love from Israel", presentförpackningar med hudvårdsprodukter till amerikanska, ryska och koreanska turistgrupper som kommer dit i bussar ungefär var 10:e minut.

För den intet ont anande besökaren är det inte lätt att avgöra att man inte längre befinner sig inom Israels internationellt erkända gränser utan på den ockuperade Västbanken, i en israelisk bosättning, illegal enligt internationell lag. Det samma gäller för det närliggande Qumran, en populär turistattraktion där en beduinfårherde en gång hittade de berömda Dödahavsrollarna. Trots att detta är på Västbanken, kontrollerar Israel nu platsen som även den har en ingång med rader av israeliska flaggor och en ganska stor presentaffär fylld med souvenirer med "I love Israel" på.

"Jag tror att vi är i Israel", sade Jimmy Small, turist från New York, när han fick frågan om var han befann sig. De flesta andra turisterna vid en

parkeringsplats för rundtursbussar i Qumran gav samma svar.

Förvirringen är inte så förvånande med tanke på de större resebyråernas broschyrer och webbsidor.

En undersökning som Al Jazeera har gjort på resekataloger och resebeskrivningar visade att 20 av de mest populära resebyråerna och boknings-sidorna tar turister till shopping, middag eller en natt i israeliska bosättningar på ockuperade Västbanken, Golanhöjderna och östra Jerusalem. Inget av dessa företag informerar eventuella kunder att de kommer att besöka en illegal bosättning, och bara sex nämner eller antyder att man kommer att befinna sig utanför israeliskt territorium.

Thomas Cook, Collette och On the Go Tours, t.ex. stannar vid Ahava turistcentrum utan att berätta för turister att de lämnar Israel. Saga Holidays beskriver ett uppehåll och en vinprovning i bosättningen Katzrin på Golanhöjderna som ett besök till "den nya israeliska staden Katzrin".

Booking.com erbjuder rum i "The Garden Suite Apartment" som enligt

webbsidan säger att den ligger i "Jerusalem (Israel)", men inkvartering-
en ligger i bosättningen Gilo på den
ockuperade Västbanken.

I ett annat fall erbjuder den stora re-
sebyrån GoEco, som beskriver sig
som ett "ledande företag i ekoturism"
med ett urval av "etiska volontärpro-
jekt utomlands", ett två till åtta veck-
or långt volontärprogram i "Moun-
tain Eco Lodge" i vad som förment
är Israel. Enligt GoEco "utgör anlägg-
ningen exempel på ett modernt håll-
bart levnadssätt" på "en av de högsta
topparna i Israel, i Nimrod, "en liten
israelisk stad på Golanhöjderna".

Att Nimrod är en israelisk bosätt-
ning, illegal enligt internationell lag,
nämns inte. Den här informationen
kan tyckas ännu mer avgörande med
tanke på att en av de viktigaste akti-
viteterna som volontär är byggiobb -
"den tacksamma erfarenheten av
att bygga hus från grunden" - vilket
innebär att deltagarna direkt kommer
att bidra till bosättningens uppföran-
de.

Enligt John Dugard, professor i in-
ternationell rätt och tidigare FN:s
särskilda rapportör i palestinska
mänskliga rättighetsfrågor, "hjäl-
per och medverkar" resebyråernas
kunder omedvetet till att begå brott
genom att upprätta illegala bosätt-
ningar. "Teoretiskt sett utsätter detta
turister för åtal för att ha köpt illegala
varor," sade Dugard och tillade att
fastän semesterfirare inte kommer
att åtalas inför den internationella
brottsdomstolen för ett sådant brott,

borde resebyråerna varna turister för
att de håller på att begå ett brott. "Tu-
risterna borde agera mot reseföreta-
gen och kräva kompensation för att
falskeligen ha blivit vilseledda och
utsatta för kriminella handlingar,"
sade Dugard.

De senaste åren har den israeliska re-
geringen investerat stort i hotellbyg-
gen och utvecklingen av turismen
i bosättningar på Västbanken, och
enligt talespersoner för bosättare har
bosättningsturism vuxit under sam-
ma tid.

I en läckt rapport tidigare i år var-
nade EU:s uppdragschefer för att
"turistbosättningar" i det ockupe-
rade östra Jerusalem användes "som
ett politiskt verktyg för att modifiera
det historiska narrativet och stödja,
legitimera och expandera bosättning-
ar". Slutsatserna stöds av Rami Kalil
Isaac, palestinsk lektor vid Academy
for Tourism vid nederländska NHTV
Breda University, som har studerat
turism på de ockuperade palestinska
områdena.

"Turism har blivit ett effektivt sätt
att återge det officiella israeliska
narrativet. Många av dessa resor till
bosättningar på Golanhöjderna el-
ler Västbanken bidrar så småningom
till att normalisera dessa platser som
ses som delar av Israel," sade Isaac.
Palestinier, inklusive palestinska re-
seledare, får i allmänhet inte tillträde
till de turistattraktioner som utveck-
lats till en del av bosättningsprojekt.
Samtidigt tar israeliska myndigheter
och bosätтарorganisationer kontroll

över ett växande antal historiska, arkeologiska och religiösa platser på ockuperad palestinsk mark.

Medan israeliska researrangörer kan fortsätta med sina utflykter till platserna på ockuperad mark, får palestinska reseledare för det mesta inte åka via Västbanken in i Jerusalem eller Israel.

Enligt Brian Reeves i den israeliska NGO:n Peace Now fungerar platserna dit bosättningsorganisationer anordnar turistbesök som "land grabbing". Turistbosättningar attraherar även inhemsk turism som varje dag försöker förstärka ett behov hos israeler att för alltid hålla fast vid marken," sade han.

Vid ett samtal med den lokala butiksägaren Assem Barakat, i skuggan av hans souvenirbutik i staden Betlehem på Västbanken, betonade han att Israel har kontroll över alla gränser till näraliggande palestinska områden. Turister reser därför oftast med företag som verkar inifrån Israel – även när de besöker platser på Västbanken som Betlehem. "Många vet inte ens att de inte är i Israel när de kommer hit. Och andra har fått höra att de måste vara uppmärksamma – att det kan vara farligt att vara här," sade han.

Undersökningen av resebroschyrer visar också att det för 20 företag, inklusive TUI och Trafalgar Travel, är platser i ockuperade palestinska områden som är viktiga för marknadsföringskampanjer, även om de beskrivs

som en del av Israel. Det viktigaste fotot på exv. TUI:s webbsida är från det ockuperade östra Jerusalem, medan rubriken för en rundtur där är "Jerusalem och Betlehem, Israel", fastän det internationella samfundet inte erkänner Israels annektering av det ockuperade östra Jerusalem, medan Betlehem administreras av den palestinska myndigheten.

Enligt Isaac, läraren vid NHTV Breda University, är turistbyråerna kanske ovilliga att nämna att man kommer att besöka palestinska områden eftersom de är kända för att vara konfliktområden. "Men genom att göra gällande att man inte besöker Palestina, upprepar resebyråerna bara samma uppfattning om området - att det är något man måste vara rädd för," sade han. Bookings webbsida Airbnb har fått kritik för att lista fastigheter i bosättningar på ockuperad palestinsk mark som om de ligger i staten Israel.

Reaktioner

År 2010 och 2015 förbjöd British Standards Authority (ASA) fortsatt publicering av israeliska turistkampanjer som beskrev östra Jerusalem som en del av Israel. 2015 års utlåtande ändrades senare till en andra utredning eftersom vakthundarna beslöt att annonsen antagligen inte skulle vilseleda kunder "att ta kompromissbeslut som de annars inte skulle ha tagit".

ASA meddelade Al Jazeera att man inte kan kommentera fall som inte har gått genom deras undersökning om klagomål och utredningar.

Efter att ha kontaktats av Al Jazeera sade On The Go Tours att man skulle ta bort besöket till Ahava Visitor Centre från sin Israelresa. Topdeck, Thomas Cook och Collette sade att de skulle rätta till sina webbsidor för att garantera att palestinska områden korrekt kan kännas igen som en del av resan. ”Vi beklagar att denna del av resan inte klargjorts tidigare,” sade en talesperson för Thomas Cook. Men Thomas Cook, har via sitt reseombud Collette, inte ändrat sin resväg och kommer att låta turen till Ahava Visitor Center vara kvar. Collette ville inte komma med någon kommentar om huruvida man skulle börja informera gäster om att de skulle komma att besöka en bosättning på sin resa.

Riviera Travel tillstod att deras webbsida inte försåg läsaren med den bild som man från början hade tänkt, och sade att man skulle se över den. GoEco har efter att ha kontaktats av Al Jazeera tagit bort The Mountain Eco Lodge från sin webbsida. I ett mejl sade en av deras chefer att man inte längre samarbetar med dem.

I ett mejl berörde talesmannen för Tripadvisor, Brian Hoyt, inte företagets förteckning på bosättningar och sade att man försöker ”ge geografisk information för hur vi beskriver en fastighet eller en plats som är både praktisk och överensstämmer med andra källor som resenärerna kan tänkas använda när de besöker dessa områden”.

TUI, Mercury Holidays, Explore Travel, TourRadar och den israeliska regeringens turistbyrå svarade inte på Al Jazeeras begäran om en kommentar.

Trots flera försök fick Al Jazeera inte svar från: Virgin Vacations; Artisans of Leisure; Travel55, Trafalgar; Tours4fun; Gate 1; Cosmos; Mayflower Cruises and Tours; Overseas Adventure Travels; Expedia; Booking.com; Travelcity, Trivago; Orbitz, Abercrombie & Kent; Titan Travel; Globus Journeys; Key Tours and Saga Holidays.

Bokningssidor som erbjöd logi utan att informera kunder om att de skulle komma att bo i bosättningar: Expedia, Booking.com, TripAdvisor, Travelocity, Trivago, Orbitz, TourRadar.

Resebyråer som beskrev ockuperade områden som Israel: Aberdrombie & Kent, Thomas Cook, Virgin Vacations, Saga Holidays, Artisans of Leisure, TUI, Globus Journeys, Gate1, Topdeck, Mercury Holidays, Riviera Travel, Titan Travel, Travel55, Collette Tours, Trafalgar Travel, Cosmos, Key Tours, Mayflower Cruises and Tours, Overseas Adventure Travels, Tours4fun.

KÄLLA: AL JAZEERA NEWS

<https://www.aljazeera.com/profile/nikolaj-houmann-mortensen.html>

Översättning: Anja Emsheimer

Airbnb håller på att ta bort listor på boenden från illegala israeliska bosättningar

Al Jazeera den 20 november 2018

DEN NÄTBASERADE internationella hyresmarknaden Airbnb säger att man ska ta bort listor på boenden i de illegala israeliska bosättningarna på ockuperade Västbanken, en åtgärd som kommer efter att palestinierna och människorättsorganisationer har tryckt på i årtal.

Beslutet i måndags kommer att leda till att omkring 200 listor tas bort från den populära webbsidan med husrum som tillåter husägare att hyra ut rum, lägenheter och hus till folk.

”Vi drog slutsatsen att vi borde ta bort listor på boenden i israeliska bosättningar på Västbanken som är själva kärnan i dispyten mellan israeler och palestinier,” enligt en kommentar på Airbnbs webbsida.

Listorna kommer att tas bort inom några dagar, talade en talesperson för Airbnb om för nyhetsbyrån Reuters.

Företaget sade sig ha kommit fram till den slutsatsen utifrån ett internt system som används för att bedöma hur man sköter listor på boenden i ockuperade områden runt om i världen.

”Amerikansk lag tillåter företag som Airbnb att etablera sig i dessa områden. Samtidigt har många i det globala samhället konstaterat att företag inte borde bedriva affärer här eftersom de menar att företag inte borde tjäna på mark som människor har tvångsförflyttats till,” sade uttalandet. ”Andra menar att företag inte ska dra tillbaka affärsverksamhet från dessa områden,” tillade man. ”Vi vet att folk inte kommer att hålla med oss om detta beslut och uppskattar deras synsätt. Det här är ett kontroversiellt problem.”

Chefen för Human Rights Watch för Israel och de palestinska områdena, Omar Shakir, sade att Airbnbs beslut var en ”välkommen åtgärd”. ”Företag som Booking.com borde följa detta exempel”, skrev han på Twitter.

<https://www.aljazeera.com/news/2018/11/airbnb-remove-listings-illegal-israeli-settlements-181119170452984.html>

Översättning: Anja Emsheimer

Turistminister Yariv Levin säger att Airbnb:s beslut om bojkott av västbanken är rasistiskt

Av medarbetare vid Jerusalem Post, den 20 november 2018

”**DETTA BESLUT ÄR** något som alls inte går att acceptera. Det är ren och skär diskriminering, något mot bara judar som lever i Judeen och Samarien. Detta är faktiskt ett rasistiskt beslut – och dessutom anser jag att det är dubbelmoral mot enbart Israel, mot judar som bor här i Israel,” talade Levin om för reportrar vid en konferens i Tel Aviv. Levin tillade att Israel ”kräver att beslutet upphävs. Vi skrev till ledningen för Airbnb och krävde att beslutet omedelbart upphävs.”

På frågan om vad Israel kunde göra mot beslutet sade Levin att ”vi tänker hjälpa de lägenhetsinnehavare som drabbas av detta beslut. Vi kommer att uppmuntra dem och hjälpa dem att stämma Airbnb i Förenta staterna /och/ på andra platser så att företaget får betala för det rasistiska beslut man har tagit.”

”Bortsett från det kommer vi att inskränka Airbnb:s möjlighet att arbeta här. Om man har en policy att diskriminera israeler, får man inte tjäna pengar här i Israel. Troligtvis kommer vi att ta ut en mycket hög skatt här i Israel för Airbnb:s verksamhet.”

<https://www.jpost.com/breaking-news/Yariv-levin-says-airbnb-made-a-racist-decision-with-west-bank-boycott-572343>

Översättning: Anja Emsheimer

2019 års medlemsavgift

Det är dags att betala medlemsavgiften!

JIPF är en ideell förening! Så snälla du, betala din avgift så fort som möjligt:

- 290 kr medlemskap inkl. JIPF-bladet •
- 540 kr + stödmedlem inkl. JIPF-bladet •
- 140 kr medlem stud/arbetslös/obemedlad inkl. JIPF-bladet •
- 190 kr endast JIPF-bladet •

plusgiro **475 29 17-7**

OBS: glöm inte att uppge ditt namn, adress, och gärna e-postadress
Styrelsen

Liberala sionisters dilemma

Liberala sionister stod inför ett kritiskt test av Airbnb.

Vi underkändes. Detta borde ha varit rätt tillfälle för oss att stå på oss: Avvisa hopblandningen av Israel och bosättningar på Västbanken, avvisa att Airbnb ses som antisemitiskt.

Tyvärr gav mainstream-judiska grupper i USA efter för högerflygelns farliga kampanj – och gjorde det i vårt namn.

Den 26 november 2018

AIRBNBS BESLUT NYLIGEN att sluta lista judiska hem på Västbanken har skapat rabalder i den judiska världen. Palestinier och deras anhängare på vänsterkanten, i Israel och särskilt i USA, har firat beslutet som en seger mot ockupationen.

Den israeliska regeringen – och dess amerikanska anhängare – betecknade det genast och i motsats till andra som en antisemitisk handling. Deras försök att straffa företaget överallt i hela Israel med en ny skatt, och eventuella rättsliga utmaningar, och t.o.m. utnyttja sina allierade i Amerika att straffa dem här, bekräftar deras insisterande på att det inte får finnas någon skillnad mellan Israel och bosättningarna på Västbanken.

(...)

Netanyahus regering har länge arbetat på att få Israel sammanflätat med bosättningar på Västbanken genom att hävda att stöd för det förra mås-

te inbegripa stöd för det senare. Ett exempel är deras anti-BDS-lag som tillåter Israel att neka vem som helst som stödjer rörelsen för bojkott, desinvestering och sanktioner, inresa i Israel, även högljudda sionister som stödjer Israel men bojkottar bosättningarna. En högljudd representant för just detta synsätt, Peter Beinart, blev frihetsberövad och förhörd vid ankomsten till Israel i somras.

Ja, för dem som förkastar den internationella konsensusen om att bosättningarna är illegala, skulle detta kunna utgöra en antisemitisk handling – för, i deras ögon, diskriminerar det judar ”av den enda anledningen att de är judiska”, ett ironiskt uttalande med tanke på att husen ofta ligger på stulen mark i alla judiska samhällen som palestinier på orten inte kan komma in i, för att inte tala om hyra.

Bosättningarna är sak samma som Israel, och Israel som det judiska folket. Ergo är det antisemitism att vara motståndare till bosättningarna.

Men den politiska mitten av den sionistiska rörelsen då? För s.k. liberala sionister i Förenta staterna som stödjer, eller t.o.m. kräver en tvåstatslösning och motsätter sig bosättning-

arna såsom varande illegala och/eller kontraproduktiva, borde detta ha varit en möjlighet att slå tillbaka högerargumentet. Israel förtjänar fortfarande vårt stöd trots deras nuvarande regering, skulle det hävdas, men bosättningarna är både orättfärdiga och självdestruktiva. Medan några progressiva sionistiska röster som exv. J Street och T'ruah med rätta vägrade att gå med på denna fördunkling, tycks majoriteten av Amerikas judiska, liberala sionister – eller åtminstone de mest kända representanterna - ge sitt fulla stöd till högerståndpunkten, som blandar ihop bojkott av judiska bosättningar med bojkott av själva Israel. Det är en träffande sammanblandning men en farlig sådan.

(...)

Kort sagt, amerikanska judar som beskriver sig som liberala mittensionister, har accepterat denna högersyn, trots deras försäkran om motsatsen. Detta är både tokigt och farligt av flera skäl.

För det första *tillämpar* Airbnb detta etiska synsätt i andra regioner. Till exempel och trots oändliga påståenden om motsatsen har de officiellt sedan en tid förbjudit alla listningar i det av Ryssland ockuperade Krim. Och företaget har meddelat att man även tänker förbjuda ockuperade Västsahara framöver och kommer att fortsätta ”på samma sätt” också i andra områden.

(...)

Oavsett skillnaderna mellan bosättningarna på Västbanken och många av de fall som citeras såsom varande paralleller - måste varje enskilt problemområde på jorden förbjudas för att inte utgöra antisemitism?

(...)

Borde det internationella samfundet och privata företag frysa alla åtgärder mot ett lands dåliga uppförande på moraliska och rättsliga grunder tills det kan spridas samtidigt och överallt?

För det andra är denna inställning av vem bryr sig inte bara problematisk logiskt sett, den är också farlig. Vill vi verkligen argumentera för: ”Hur kan ni låta bli att tillåta dessa judar att dra fördel av er plattform på grund av deras kriminella företag när ni tillåter andra hemska personer och regimer att tjäna pengar på stulen eller ockuperad mark? Detta är (föraktlig!) antisemitisk diskriminering?” Kan detta kallas ”liberal sionism”?

Airbnb – som för två år sen avstod från sina arvoden i Israel för att lindra de påfrestningar som de som blivit hemlösa p.g.a. förödande bränder – har *inte* bojkottat Israel som hämnd för regeringens engagemang i bosättningarna. Man är fortfarande verksam i Israel, även i östra Jerusalem och i Golanhöjderna!

Sionister är med rätta känsliga för aktioner som framkallar rädsla för BDS. Men för liberala sionister som motsätter sig bosättningar på Västbanken

på moraliska, rättsliga grunder eller av egenintresse, skulle detta ha kunnat bli ett tillfälle att lovprisa företaget för att det *inte* bojkottar Israel beroende på deras nuvarande regerings beteende. Detta kunde ha varit ett tillfälle att *avvisa* narrativet som blandar ihop distinktionen mellan bosättningarna och Israel.

Om vi accepterar den sammanblandningen raderar vi nyckeln till liberalism. Det måste finnas ett utrymme för sionister som tillbakavisar BDS men även försöket att få bosättningarna sammanflätade med Israel, för att inte tala om världsjudendo-

men. Om judar och andra är tvungna att välja mellan Israel med sina bosättningar, eller att annars helt vika undan, kanske liberala sionister inte är så nöjda med det val som många gör.

Joshua Shanes är docent i judiska studier vid högskolan i Charleston. Hans publikationer i modern judisk politik, kultur och religion är spridda vida omkring, och han talar ofta offentligt om dessa ämnen.

<https://www.haaretz.com/us-news/.premium-liberal-zionists-faced-a-test-with-airbnb-we-flunked-it-1.6682739>

Översättare: Anja Emsheimer

Anja Emsheimer har skrivit till resebyrå Albatros

Hej!

Jag som skriver detta är med i JIPF= Judar för Israelisk-Palestinsk Fred och således jude.

Det jag vill ta upp här är Albatros annons för resa till Israel. Ofta är era annonser mycket spännande. Så ock denna, förstås!

Men: det jag omedelbart kan konstatera i den är att er resa till Israel även går till platser på enligt internationell rätt ockuperad palestinsk mark utan att ni på något vis skriver det.

Betlehem, Qumram, Ein Kerem ligger definitivt på ockuperad mark. Om ni med Gamla stan i Jerusalem tänker på östra Jerusalem så ligger även den på ockuperad mark. Er utflykt med ett dopp i Döda havet troligtvis även den.

Jag som i årtal kämpat för israelisk-palestinsk fred och för att Israel slutar med sin olagliga ockupation, avvecklar sina illegala bosättningar, o.s.v. - jag blir illa berörd av att se att ni inte skiljer ut detta faktum.

Även israeliska Peace Now, Gush Shalom, Rabbis for Human Rights m.fl. israeliska fredsorganisationer.Ni gör som ett stort antal andra (även israeliska) resebyråer: ni blundar för det.

Här nedan två länkar till artiklar om dessa resebyråer och vart deras resor går: (se artiklar i detta nr. av JIPF-bladet. Red.)

I hopp om att ni tar till er denna synpunkt - vänliga hälsningar,
Anja Emsheimer

Detta är ett fint exempel på BDS i praktiken. Det är sådana aktioner, som i förlängningen leder till att företag och myndigheter reagerar.

Möte med George P. Smith, Nobelpristagaren i Kemi och Judisk Palestinaaktivist

UNDER NOBELMIDDAGEN i stadshuset den 10.12. satt han bredvid kronprinsessan Viktoria, och jag undrade framför TVn, om de pratade också om hans engagemang för Palestiniernas rättigheter. Fem dagar innan hade jag nämligen lyssnat till hans anförande under rubriken ”*The Duty to end the Occupation*” (Plikten att få ett slut på ockupationen). Mötet hade anordnats av Palestinagrupperna i Sverige (PGS) och Aktionsgruppen på KTH för bojkott av Israel.

Han underströk då att han är jude, gift med en judisk kvinna, tillhör en judisk församling, är samtidigt medlem i organisationen Jewish Voice for Peace (JVP) och aktiv i såväl ”Mid-Missourians for Justice in Palestine” (MJP) som i ”MIZZOU (University of Missouri) students for Justice in Palestine” (MSJP). Alla dessa tre organisationer stödjer aktivt det palestinska BDS initiativet och dess krav, och George P. Smith var tydlig i att stödja denna kampanj, som han politiskt likställde med BDS rörelsen mot den sydafrikanska apartheidregimen. För honom började nämligen ockupationen av Palestina inte 1967 utan 1948. Israel är enligt honom ett kolonialt projekt, som berövade och ännu berövar Palestinierna deras grundläggande rättigheter. Med utbyggnaden av bosättningarna på den 1967 ockuperade Västbanken har Israel även på marken eliminerat möjligheten till en nationell lösning

av konflikten genom bildandet av en palestinsk stat. Det finns ingen nationell konflikt och följaktligen ingen nationell lösning till konflikten, utan det gäller att kämpa för alla människors lika rättigheter oberoende på etnicitet och religion i en demokratisk stat. Han underströk att man bara kan mobilisera människorna för kampen för de mänskliga rättigheterna, inte för en tvåstatslösning.

Vad det gäller BDS, så betonade han att bojkotten inte riktar sig mot enskilda individer. Han tar gladeligen emot israeliska forskare även i sitt hem. Det är mot officiella statliga evenemang, där staten Israel representeras i kulturellt, sportsligt eller akademiskt sammanhang, som han förespråkar bojkott.

På frågan från publiken, om han inte råkar ut för kritik och även trakasserier för hans så tydliga ställningstagande mot Israel svarade han: Ja, främst från den egna ”meshpoche”.

Då han hade hört talas om en judisk grupp i Sverige, som lär vara kritisk till Israels politik, gav jag mig till känna som JIPFare och förklarade vad vi står för. Jag inledde med att vara stolt och glad över att en judisk nobelpristagare tar så modigt ställning för Palestiniernas sak, även om vi inte har samma syn på allt.

Ilan Cohen

11 European Jewish organizations against a definition of antisemitism targeting palestinian solidarity organizations

ELEVEN EUROPEAN JEWISH organizations issued a statement expressing their concern at the organization in Brussels of a conference sponsored by the Israeli government, whose aim is to brand anti-Semitism as legitimate criticism and protests against the policies of the Israeli government. Boycott, Divestment and Sanctions (BDS) tactics.

As European Jewish organizations engaged in the elimination of anti-Semitism, xenophobia, Islamophobia and all other forms of racism, we would like to express our deepest concern about the organisation of a conference in Brussels (6 - November 7, 2018), supported by the Israeli government, whose aim is to qualify the legitimate criticism and demonstrations against the policy of the Israeli government, of anti-Semitism. We call on the European institutions, including the European Commission, the Fundamental Rights Agency (ADF) and members of the European Parliament, to be wary of attempts by the Israeli government to put forward false allegations of anti-Semitism in order to limit and to criminalize the work of civil society organizations, including those of various Jewish communities in Europe, to seek peace and justice in Israel / Palestine.

This conference, co-organized by the European Jewish Association and

two Israeli ministries, aims to persuade all European political parties to subscribe to the "red lines" which declare that legitimising calls to put pressure on Israel, including by the tactics of Boycott, Divestment and Sanctions (BDS), would be "fundamentally anti-Semitic".

We reject their appeal. Anti-Semitism is a small, but real and growing threat to Jewish populations in Europe - and elsewhere, as the recent aggression in Pittsburgh so tragically demonstrates. To confuse the real threat of anti-Semitism with the legitimate criticism of the Israeli government and its policies is a dangerous step; it threatens to misdirect Europe's efforts to combat anti-Semitism. Israel's efforts do not represent the Jewish communities of Europe. Israel's policy of siege of Gaza and racial segregation in the West Bank, deadly attacks on civilians and the expropriation of land for settlements for Jews alone - is not on our behalf. We reject attempts to put opposition to this deplorable policy and anti-Semitism on the same plane.

In the context of the growing links of the Israeli government with racist, sexist and xenophobic leaders, associations and political parties in Europe and the United States (some of which have a history of flagrant anti-Semitism), there is a real threat of

emergence of anti-Semitism. The Israeli government conference in Brussels is not looking for much-needed solutions against this threat. On the contrary, it seeks to exploit anti-Semitism to maintain an untenable status quo of occupation, oppression and fear in Israel / Palestine. We are totally opposed to his mission.

As Jewish organizations engaged in the promotion of social justice and equality, we have on several occasions expressed the problematic nature of invoking allegations of anti-Semitism in an attempt to silence voices that oppose Israeli violations. More than 40 Jewish organizations recently issued an open letter expressing "growing concern over the targeting of organizations that support the rights of Palestinians in general and the non-violent movement of Boycott, Divestment and Sanctions in particular." Adding that "These attacks too often take the form of cynical and false accusations of anti-Semitism that dangerously confuse anti-Jewish racism with opposition to Israel's policies and system of occupation and apartheid".

The right to defend human rights, including the rights of Palestinians, should be safeguarded now more than ever. EU political parties have the responsibility to end the complicity of their respective states with Israel's violations of international law. It is time to take action against anti-Semitism, xenophobia, Islamophobia and all other forms of racism. It is time to act against Israel's deca-

des of occupation and racial segregation. Do not lend a hand to Israel's attempts to stop both actions.

Signed by

Een Andere Joodse Stem / Another Jewish Voice (Belgium)

Free Speech on Israel (United Kingdom)

UJFP - French Jewish Union for Peace (France)

JFJFP - Jews for Justice for Palestinians (United Kingdom)

ECO-Rete - Jews against the Occupation (Italy)

Een Ander Joods Geluid / A Different Jewish Voice (The Netherlands)

Judar för Israelisk-Palestinsk Fred / Jews for Israeli-Palestinian Peace (Sweden)

Jüdische Stimme für eine gerechten Frieden in Nahost / Jewish Voice for Peace in the Middle East (Germany)

Jøder for in retfaerdig fred (Denmark)

Jewish Voice for Democracy and Justice in Israel / Palestine (Switzerland)

EJJP - European Jews for Just Peace (European Network)

I 36 timmar var jag fängslad, på en smutsig säng, i mitt hemland och deporterades sedan

Susan Abulhawa

*Susan Abulhawa är författare till den internationella bästsäljaren **Morgon i Jenin** (Bloomsbury, 2010) - www.morningsinjenin.com - och grundare av lekplatser för Palestina - www.playgroundsforpalestine.org*

Efter att ha deporterats från Israel för andra gången på tre år skrev Susan Abulhawa följande uttalande till litteraturfestivalen, som hon inte kunde delta i, på Facebook.

Uttalande till Kalimat, palestinska litteraturfestivalen:

Jag vill uttrycka min djupa tacksamhet till Kalimat, palestinska litteraturfestivalen, i synnerhet till Mahmoud

Muna, och till Kenyon-institutet för British Council för att ha bjudit in och bekostat mitt deltagande i årets litteraturfestival i Palestina.

Som ni alla vet har de israeliska myndigheterna nekat mig inresa till mitt land och jag kan därför inte delta i festivalen. Det smärtar mig att jag inte kan vara i vårt hemland med mina vänner och författarkolleger, för att utforska och fira våra litterära traditioner med läsare och med varandra. Det smärtar mig att vi kan träffas var som helst i världen utom i Palestina, den plats som tillhör oss, därifrån våra historier kommer och dit alla våra vägar leder till slut. Vi kan inte mötas på marken som har befruktats under årtusenden av våra

förfäder, och vattnats av tårar och blod av Palestinas söner och döttrar som dagligen kämpar för den.

Sedan min utvisning har jag läst att israeliska myndigheter uppgav att jag var skyldig att "samordna" min resa med dem i förväg. Detta är en lögn. Faktum är att jag fick veta först vid ankomsten till flygplatsen att jag var skyldig att ansöka om visum till mitt amerikanska pass, och att denna ansökan inte skulle ha accepterats före 2020 åtminstone fem år efter första gången de nekade mig att komma in. De sa att det var mitt ansvar att känna till detta trots att jag aldrig fått någon indikation om att vara förbjuden visum. Sedan sa de att anledningen till min första utvisning år 2015 var att jag vägrade ge dem skäl till mitt besök. Detta är också en lögn. Här är fakta:

2015 reste jag till Palestina för att bygga lekplatser i flera byar och för att hålla öppningsceremonier på lekplatser vi redan byggt under månaderna tidigare. En medlem i vår organisation reste med mig. Hon råkade vara judisk och de tillät henne inresa. Flera israeliska förhörare frågade mig samma frågor på olika sätt under cirka 7,5 timmar. Jag besvarade dem alla, så som vi palestinier måste om vi ska ha en chans att komma hem, till och med om vi är besökare. Men jag var inte tillräckligt taktfull, jag kunde inte det i det ögonblicket. Men jag var definitivt lugn – ett krav för alla kränkta människor – och civil. Slutligen anklagades jag för att inte samarbeta eftersom jag inte vis-

ste hur många kusiner jag har och vilka deras och deras makars namn är. Det var först efter att ha blivit tillsagd att jag nekades inresa som jag höjde min röst och vägrade att vara tyst. Jag skrek, och jag står för allt jag skrek. Enligt Haaretz sade Israel att jag "uppförde mig argt, grymt och vulgärt" 2015 vid Allenbybron.

Det som jag sa 2015 till mina förhörare, och som också rapporterades i Haaretz, är att det borde vara de som ska lämna, inte jag. Att jag är en dotter till detta land, och ingenting kommer att förändra det, att min egen historia är genomsyrad i landet och det inte finns något sätt de kan ändra det; att hur mycket de än åberopar sionistiska mytologiska sagor, kan de aldrig göra anspråk på sådana personliga historier, hur mycket de än önskar att de kunde.

Jag antar att det måste låta vulgärt i sionistiska öron. Att konfronteras med äktheten i en palestinsk inhemsk som, trots exil bemöter de fiktiva och ständigt skiftande koloniala berättelserna.

Min brist på aktning 2015 och valet att inte tyst acceptera ett godtyckligt beslut från en illegitim väktare av mitt land har tydligen lagts till mitt namn och vid ankomsten denna gång den 1 november signalerades min omedelbara utvisning.

Den sanna vulgariteten är att flera miljoner européer och andra utlänningar nu bor i Palestina, medan den inhemska befolkningen lever anting-

en i exil eller under den israeliska ockupationens grymma stövlar. Den sanna vulgariteten ligger i raderna av "snipers" som omger Gaza. Som siktar och skjuter människor som inte har någon möjlighet att försvara sig, människor som vågar protestera mot deras kollektiva fängelse och elände. Den sanna vulgariteten är att se vår ungdom blöda på marken, slösas i israeliska fångelser, svälta för utbildning, resor, lärande eller för möjligheten att fullt ut vara i världen. Den sanna vulgariteten är det sätt de har tagit, och fortsätter att ta allt ifrån oss, hur de har huggit ut våra hjärtan, stult allting, ockuperat vår historia och tampar på våra röster och vår konst.

Sammanlagt fängslade Israel mig i ungefär 36 timmar. Vi var inte tillåtna elektronik, eller pennor i fångelsecellerna, men jag hittade ett sätt att skaffa båda - för vi palestinier har resurser och är smarta. Vi hittar vägen till frihet och värdighet på något sätt. Jag har bilder och en video inifrån det hemiska interneringscentret, som jag tog med en andra telefon, gömd på min kropp, och jag skrev meddelanden på väggarna bredvid den smutsiga sängen som jag var tvungen att ligga på. Jag antar att de kommer att finna det vulgärt att läsa: "Befria Palestina", "Israel är en apartheidstat" eller "Susan Abulhawa var här och smugglade in den här pennan i sin fångelsecell".

Men den mest minnesvärda delen av denna prövning var böckerna. Jag hade två böcker i min väska när jag kom till fångelset och jag fick behå-

la båda. Jag växlade mellan att läsa dem, sova och tänka.

Den första boken var en undersökande text av historikern Nur Masalha, "Palestina: En fyratusenårig historia". Det var planerat att jag skulle intervjua Nur på scen om hans episka granskning av den palestinska tusenåriga historien, som inte är berättad ur ett politiskt motiverat perspektiv, men från arkeologiska och andra rättsmedicinska berättelser. Det är ett folks historia, som spänner över den mångfasetterade identiteten av Palestinas inhemska befolkningar, från bronsåldern fram till idag. I en israelisk interneringscell, med fem andra kvinnor - alla östeuropeiska, och var och en av dem med sin egen privata smärta, tog kapitlen i Nur Masalhas bok mig igenom Palestinas pluralistiska, mångkulturella och multireligiösa förflutna, men tydliggjort av moderna idéer av ett gammalt förflutet.

Vår bittra ironi gick inte förlorad för mig. Jag, en dotter till landet. Från en familj rotad under minst 900 år i landet, och som tillbringade mycket av sin barndom i Jerusalem, blev utvisad från mitt hemland av de senare invandrarna och deras döttrar som kom till Palestina för några årtionden sedan. Födda med Europas etos av ras-darwinism och som påkallar bibliska sagor och gudomliga rättigheter.

Det slog mig också att alla palestinier - oavsett våra villkor, ideologier eller platsen för vårt fängelse eller exil - för alltid är förbundna i en gemen-

sam historia som börjar med oss och går tillbaka till det förflutna, till en plats på jorden. Som de många löven och grenarna på ett träd som leder till en stam. Och vi är också förbundna av den kollektiva smärtan av att se på när människor från hela världen kolonisera inte bara vår existens fysiska rymd, utan även våra andliga och kulturella arenor. Jag tror att vi också hittar kraft i detta oändliga, oläkta sår. Vi skriver våra historier från det. Sjunger våra sånger och "dabke" därifrån. Vi skapar konst ur denna smärta. Vi plockar upp gevär och pennor, kameror och penslar, kastar stenar, flyger drakar och gör segertecken.

Den andra boken jag läste var Colson Whiteheads berömda, förtrollande roman, "Den underjordiska järnvägen". Det är historien om Cora, en flicka som är född slav till Mabel, den första släppta slaven från Randal Plantagen. I denna fiktiva berättelse, rymmer Cora plantagen med sin vän Caesar. Deras resoluta slavfångare, Ridgeway, är dem på spåren i tunnelbanan - en metafor gjord till en verklig järnväg i romanen. Traumat i generationer av ofattbart slaveri är desto mer förödande i denna roman, eftersom det är helt och hållet berättat från slavarnas perspektiv. Ett annat folks kollektiva, oläkta sår ligger öppna, ett obehagligt starkt gemensamt förflutet, en plats för deras kraft också, en källa till deras berättelser och deras sånger.

Jag är tillbaka i mitt hus nu med min dotter och våra älskade hundar och katter, men mitt hjärta lämnar aldrig

någonsin Palestina. Så jag är där, och vi kommer att fortsätta träffa varandra i det litterära landskapet, i konsten, maten och i alla rikedomar i vår gemensamma kultur.

Efter att ha skrivit detta uttalande fick jag veta att presskonferensen hålls hos Dar el Tifl. Jag bodde där under min barndoms bästa år, trots min separering från familjen och de ibland svåra förhållanden som vi mötte när vi levde under israelisk ockupation. Dar el Tifl är arvet av en av de mest beundransvärda kvinnorna jag någonsin har känt - Sitt Hind el Hussein. Hon räddade mig på fler sätt än jag tror att hon förstod, eller som jag själv förstod vid den tiden. Hon räddade många av oss tjejer. Hon skyddade oss från allt det förstörda i Palestina. Hon gav oss mat och skydd, utbildade och trodde på oss, och fick oss att tro att vi var värdefulla. Det finns ingen mer lämplig plats än Dar el Tift för att läsa detta uttalande.

Jag vill lämna er med en tanke som jag hade i fängelsecellen, och det är denna: Israel är andligt, känslomässigt och kulturellt litet trots de stora pistolerna som de pekar på oss - eller kanske just på grund av dem. Det är till deras egen nackdel att de inte kan acceptera vår närvaro i vårt hemland, för vår mänsklighet förblir intakt och vår konst är vacker och livsbejakande och vi tar inte vägen någon annanstans än hem.

Översatt av Maria Fernström

<https://mondoweiss.net>

Uppfattning i amerikanska medier - Israel är oantastligt

Gideon Levy den 2 december 2018

MARC LAMONT HILL är en amerikansk författare och lektor i kommunikationsvetenskap vid Temple University i Philadelphia, och även analytiker hos CNN. I ett tal förra veckan vid en FN-konferens efterlyste han "internationell handling som kan ge oss det rättvisan kräver och det är ett fritt Palestina från floden till havet".

Inom loppet av några timmar kollapsade himlen och bröt samman i ett väl iscensatt anfall av hysteri. Seth Mandel, redaktör för Washington Examiner, anklagade Hill för att ha uppmanat till judiskt folk mord; Ben Shapiro, analytiker hos Fox News, kallade det för ett antisemitiskt tal; konsul Dani Dayan tvittrade om att Hills kommentarer liknade en "svastika målad i rött", Anti-Defamation League sade att det var liktydigt med en uppmaning till att utplåna Israel från kartan. Det oundvikliga resultatet lät inte vänta på sig och CNN avskedade den upproriske analytikern samma dag.

Hur vågar han? Vad tänkte han på? Var trodde han att han bor, i en demokrati med yttrandefrihet eller ett land där dialog om Israel står under det judiska etablissemangets och israelisk propagandas seriösa censur? Hill försökte hävda att han är motståndare

till rasism och antisemitism och hans kommentarer avsåg att stödja etablissemangets för en binationell, sekulär och demokratisk stat. Men han hade inte en chans.

I den hårda verklighet som har tagit kontroll över dialogen i Förenta staterna, finns det inte rum för uttryck som skulle kunna kränka den israeliska ockupationen. En liberal dag är det tillåtet att säga "två stater" så länge som man viskar det.

Vad skulle ha hänt om Hill hade krävt att en judisk stat skulle upprättas mellan Jordanfloden och havet? Han skulle tryggt ha fått behålla sitt arbete. Rick Santorum, tidigare senator, sade 2012 att "inga palestinier" bor på Västbanken. Ingen tänkte tanken att avskeda honom. Inte ens Hills kritiker, Shapiro, har tidigare uppmanat till etnisk rensning av palestinier i territorierna (några år senare backade han i frågan) och ingenting hände honom.

Man kan attackera palestinerna i Amerika utan att bli avbruten, uppmana till att de utvisas och förneka deras existens. Bara man inte vågar nämna Israel, det heligaste av heliga, landet bortom all misstanke. Och höjden av chutzpah då? Israel och det judiska etablissemangets fortsät-

ter att anklaga medierna, inklusive CNN, för att vara Israels belackare. Det finns inget värre skämt än det. Försök att publicera en kritisk artikel om Israel i en mainstream tidning i väst – det håller på att bli allt svårare, snarare alltför ofta omöjligt, än inte. Men inget kan tillfredsställa lejonets hunger: Ju mer han klagat, desto starkare blir han.

Nyckelordet är förstås antisemitism. Mycket har skrivits om hur Israel och deras anhängare använder sig av antisemitism. Och det fungerar underbart bra, det är ett magiskt ord som tystar ner folk. Hittills har det inte kommit någon kritik av ockupationen som inte etiketterats som antisemitism. Allt är antisemitism: Hill är antisemitisk eftersom han understödjer en enstatslösning, Roger Waters är antisemitisk eftersom Gilad Erdan beskrev honom som sådan vid en konferens om propaganda förra veckan i Tyskland, UNRWA är antisemitiskt, och förstås: BDS. Hela världen är emot oss.

Förra veckan uppstod mycket väsen kring en världsomfattande undersökning som CNN genomförde om anti-

semitism. Det visar sig att judarna inte är så hatade som Israel skulle vilja: Bara tio procent sade att de hade några negativa känslor för dem. Nästan fyra gånger så många sade att de inte tycker om muslimer. Precis som i de besvärande delarna i undersökningen pekar den snarare på fler sanningar som inte går att förneka, än bara några få, 28 procent av de tillfrågade, sade att i deras länder är antisemitism ett resultat av israelisk politik. En tredjedel menar att Israel drar fördel av förintelsen för att flytta fram sina positioner. En femtedel menade att judarna har för mycket inflytande i media.

Avskeda fler analytiker som vågar kritisera Israel eller föreslå bara lösningar på ockupationen – och fler i undersökningen skulle säga det alla vet: Judarna och Israel har ett otroligt stort inflytande på västliga medier. Nu kan ni kalla även mig för antisemit.

<https://www.haaretz.com/opinion/.premium-cnn-firing-marc-lamont-hill-proves-israel-is-untouchable-in-u-s-media-1.6702572>

Översättning: Anja Emsheimer

JIPF-BLADET I DIN MOBIL • DATOR • SURFPLATTA

Till våra läsare,

Hjälp oss spara pengar och miljön.

Du kan få JIPF-bladet som pdf-fil istället för på papper.

Skicka ett e-mail till redaktionen@jipf.nu så fixar vi det.

Shalom!

Redaktionen för JIPF-bladet

Sheikh Sayakh kommer att hamna i fängelse - en skamfläck för hans domare

Amos Gvirts, den 4 december 2018

SNART KOMMER SHEIKH SAYAKH åter att hamna i fängelse i tio månader efter att ha dömts för att ha överträtt gränsen till allmän egendom och gått in på den, vilket innebär att kränka lagen om statsägd mark. Och i det vinner denna brottsling stöd från aktivister som är för mänskliga rättigheter och samexistens. Självklart undrar man varför vi stödjer en person som en israelisk domstol anser vara en brottsling som förtjänar en dom på tio månaders fängelse och böter på tiotusentals shekel. För att förstå detta måste vi berätta om hela fallet:

1905 köpte Sheikh Sayakhs gammelfarfar mark av en medlem i Al Uqbi-stammen i Al Araqib-området. 1914 bodde medlemmar i hans stam, Al Turi, där men inte bara det - de började också använda en liten bit av marken för att begrava sina döda. 1952 kom den israeliska militär guvernören till deras by och talade om för den dåvarande åldermannen (Sheikh) att militären tänkte hålla manövrer i området, och att de för sin egen säkerhets skull måste flytta. Han lovade att de efter ett halvår och avslutade manövrar, skulle kunna återvända till sin mark. När de ville göra det, fick de veta att de endast kunde återvända om de arrenderade marken av staten. De vägrade. Det här är deras egen mark, varför skulle

de då arrendera den? Uppenbarligen hade den israeliska Knesset antagit 1953 års lag om markköp vilken bl.a. föreskrev att mark som inte användes vid tiden för denna lagstiftning skulle bli statsägd. Så med hjälp av armén och lagstiftningen roffade staten åt sig Sheikh Sayakhs mark, som den också hade gjort i många andra fall. Såvitt jag vet var offren för denna lag alltid bara arabiska medborgare i Israel, aldrig judar...

Berättelsen fortsätter i två versioner: staten hävdar att Sheikh Sayakh och hans folk sent på 1990-talet gjort intrång på området och byggt upp sin by där. Sheikh Sayakh hävdar att de alltid hade hållit fast vid och brukat marken.

Sent på 1990-talet började staten förstöra Al Araqibs grödor och husen i byn. I juli 2010 förstörde de byn för första gången. Sedan dess har staten över 130 gånger förstört de enkla byggnaderna som byggs upp igen efter varje rivning.

Utöver rivningarna har staten börjat processa mot Sheikh och hans folk. Det har nu medfört en fängelsedom och höga böter. Allt detta har ägt rum medan frågan om ägandet av marken fortfarande omprövas i domstol och ännu inte är avgjord. Staten har en

armé och polisstyrka samt makten att stifta lagar som den behagar. Men det finns dock två frågor som den inte kan kontrollera: rättvisa och moral.

Vid varje rättegång är det inte bara den svarande utan även målsägarna och domarna som ställs inför rätta. Den svarande döms för de brott som han har begått eller inte har begått. Målsägaren döms för sina krav och den lag han stödjer: vare sig det är rättvist och moraliskt eller inte. Domarna döms genom sina domslut, vare sig det är rättvist och moraliskt eller inte. Upprätthåller de orättvisa lagar eller vänder de sig mot dem.

Sheikh Sayakh står inför rätta eftersom han inte går med på att accepte-

ra att staten har stulit hans mark och fördrivit invånarna i hans by från deras mark redan 1952. Han återvände till sin by och sin mark och byggde upp byn igen. Och nu kom staten och förstörde byn om och om igen, samt försöker fördriva Sheikh Sayakh och hans folk från byn. Staten har nu anklagat och fällt honom för att ha gjort intrång på själva den mark staten hade bestulit honom på. Det är staten som skämmer ut sig genom att förfölja honom, och domarna som dömde enligt roffarnas lagar och mot rättvisa och moral.

http://www.kibush.co.il/show_file.asp?num=79241

Översättning: Anja Emsheimer

Med deras egna ord - israeliska provokationer och kränkningar

PLO, Department of Public Diplomacy and Policy
Den 1 december 2018

Premiärminister Benjamin Netanyahu:

”Makt är det viktigaste i utrikespolitik. Ockupation är nonsens. Det finns mäktiga stater som har ockuperat och förflyttat befolkningar, och ingen talar om dem.” (Den 5 november 2018)

Utbildningsminister och minister för diasporafrågor Naftali Bennett:

”Vi vet inte vilken den rätta vägen är och därför måste vi tillämpa regeln om suveränitet i [bosättningen]

Ma’ale Adumim till [sic] Döda havet [på ockuperade Västbanken]. Det är inte den klassiska bosättningen och den bryter av gränslinjen mellan blocken.” (Den 29 november 2018)

Bostadsminister Yoav Galant:

”Bosättningen [Migron] kommer att växa och expandera på detta sätt och i alla tider. Försöken att evakuera kommer bara att stärka och expandera bosättningarna. Att lägga grundvalen betyder att områdena Judeen och

Samarien [ockuperade Västbanken] inte är förhandlingsbara. Inte heller till salu.” Den 1 november 2018)

Så kallade ”minister” för Jerusalem-frågor Ze’ev Elkin:

- Hebron borde inte bara vara ett magnifikt kulturarv som kommer att utgöra en länk i kedjan av generationer genom det judiska samhällets historia i Hebron.” (Den 3 november 2018)
- ”Bosättningen [Migron] kommer att växa och expandera på detta sätt i alla tider. Evakueringsförsöken kommer endast att leda till att bosättningen stärks och expanderar.” (Den 1 november 2018)

Justitieminister Ayelet Shaked:

- ”Vår plan är att tillämpa regeln om israelisk suveränitet i Område C [ockuperade Västbanken] och ge palestinier som bor där fullt medborgarskap. Område B och C kommer att utgöra en del av en konfederation ihop med Jordanien och Gaza. Det finns en stor palestinsk befolkning i Jordanien och palestinerna har redan en stat i Gaza. I en avlägsen framtid kommer en konfederation av dessa tre bli rätt väg framåt.” (Den 28 november 2018)
- ”I det internationella samfundet tycker man om att säga att Judeen och Samarien [Västbanken] är ockuperade – det är de inte. Det är områden som det tvistas om.” (Den 28 november 2018)

Ministern för strategiska frågor

Gilad Erdan:

”Idag är vi närmare än nånsin – sedan den förödande avvecklingsplanen – att få kontroll över delar av Gazaremsan eller hela.” (Den 21 november 2018)

F.d. försvarsminister Avigdor Liberman:

”Vi fortsätter att utveckla det judiska [bosättar-]samhället i Hebron, vars like man inte sett på de senaste 20 åren. Efter att ha godkänt en symbol för den judiska [bosättar-]kommunen och godkänt att 31 bostäder och förskolor byggs i kvarteret Hezekiah, kommer vi nu att fortsätta bygget av ytterligare bostadshus på grossistmarknaden. Vi kommer att fortsätta att stärka [bosättar-]samhället i Hebron genom handling.” (Den 1 november 2018)

Vice utrikesminister Tzipi

Hotovely:

”Vi måste sluta att arbeta som tidigare. Med alla fredsarrangemang måste vi tänka på ett nytt sätt och inte använda de planer igen som inte fungerar. Tvåstatslösningen visade sig ha misslyckats och vi behöver upprepa ordet ’stabilitet’ idag. Ordet ’fred’ är inte relevant i detta område.” (Den 15 november 2018)

Talman i Knesset Yuli Edelstein (Likud):

Jag välkomnar en lösning i markfrågan v.g. den judiska bosättningen i Hebron enligt vad vi publicerade i morse. Vi kommer att påskynda byggen av hus och boenden där åt nya

familjer. Utvecklingen av det judiska [bosättnings]-samhället i Patriarkernas stad är av mycket stor vikt och stärker vårt grepp om den plats där våra rötter är starka, så som vi kan läsa i veckans Tora-avsnitt.” (Den 1 november 2018)

Knessetledamoten Anat Berko (Likud):

”Vi måste använda järnhanden på varje tält som beduinerna eller palestinska myndigheten sätter upp. Premiärministern lovade att Khan al-Ahmar kommer att evakueras och jag har för avsikt att agera i den frågan.” (Den 25 november 2018)

Knessetledamoten och ordförande för kommittén för utrikespolitiska och försvarsfrågor i Knesset Avi Dichter (Likud):

- ”Vi har rimliga skäl att anta att säkerhetsorganens politik i fråga om rivningar snart kommer att ändras så att det inte längre kommer att vara någon skillnad mellan resultatet av mordet under attacken och avsikten att mörda israeler. Om vi kan förstöra terroristernas hus så att de själva också stryker med, kommer det att bli lättare för oss att försvara våra soldater och medborgare.” (Den 26 november 2018)
- ”Vi hoppas att så många europeiska länder som möjligt kommer att flytta sina ambassader till Jerusalem.” (Den 21 november 2018)

Knessetledamoten Osnat Hila Mark (Likud):

”En annan lösning som jag tänker ta itu med är att tillämpa regeln om suveränitet i Judeen och Samarien [ockuperade Västbanken]. Jag har äran att ha bott i [bosättningen] Ma’ale Adumim i så många år. Min stad som jag är så stolt över, har utvecklats så mycket sedan den grundades, men det är viktigt för oss att göra mer. Utan tvekan är [bosättningen] Ma’ale Adumim ett obestridligt fait accompli, och jag kommer att fortsätta min strävan att stödja den.” (Den 20 november 2018)

Knessetledamoten och ordföranden i Yesh Atid-partiet, Yair Lapid:

”Ingen är immun, inte ens den äldsta.” (Den 12 november 2018)

Knessetledamoten Eitan Cabel (Sionistiska unionen):

”Det finns idag 13 arabiska ledamöter i Knesset, vad händer när det blir 40 st? Hur kommer ni då att tackla dem? Ett unilateralt initiativ behövs för att införliva bosättningarna och tillämpa israelisk lag på dem med fullständiga lika rättigheter. För allting utanför dessa gäller totalstopp och en plan för evakuering och kompensation, samt förhandlingar om detta. Det är som jag ser verkligheten. Jag framför judarnas standpunkt, inte arabernas.” (Den 29 november 2018)

Tidigare ministern och Likudmedlemmen Gideon Sa’ar:

- ”Bosättningsverksamheten i Judeen och Samarien [ockuperade

Västbanken] är där för alltid. Vi måste göra något för att åstadkomma en normalisering och säga att vi har kommit för evigt. Vi måste tillämpa regeln om suveränitet i de israeliska bosättningsområdena och vi måste bygga överallt i Landet Israel.” (Den 29 november 2018)

- ”Vi kan inte acceptera en arabisk stat i Judeen och Samarien [ockuperade Västbanken] oavsett vem som kräver det.” (Den 29 november 2018)

Samordnare av regeringsaktiviteter i territorierna generalmajor Kamil Abu Rukun:

”Invånare i Gaza, titta noga på bilderna från Operation Protective Edge 2014 – en bild som säger mer än tusen ord.” (Den 12 november 2018)

Justitiekansler Avihai Mandelblit:

”Jag har för avsikt att snart komma med ett yttrande varefter den internationella brottmålsdomstolen i Haag inte har någon befogenhet att diskutera den israelisk-palestinska konflikten eftersom det inte finns nå-

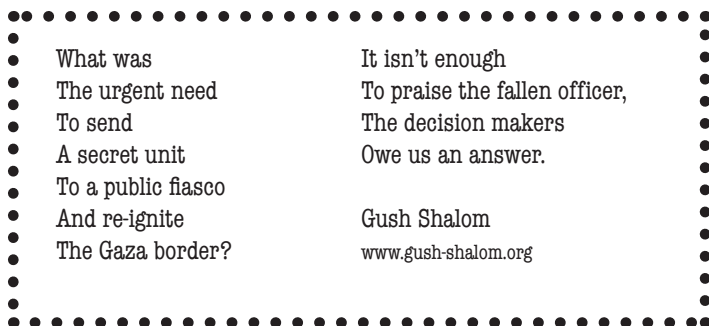
gon palestinsk stat.” (Den 26 november 2018)

Yair Netanyahu, premiärminister Binyamin Netanyahus son:

”Ahmed Tibi [palestinsk Knessetledamot], bästa vän med judarnas största mördare sedan Hitler, Yasser Arafat, skrev ett inlägg om mig. Det är mycket spännande och smickrande. Jag vill påminna Ahmed om att de arabiska samhällena i Israel utan undantag ligger på ruinerna av antika judiska samhällen, och ofta har bevarat sina tidigare judiska namn. Tibis familj kom till Israel från Syrien. Vi kallas för judar eftersom vi kommer från detta land – Judeen [ockuperade Västbanken]. Och ni kallas för araber eftersom ni kommer från ett annat land – den arabiska halvön.” (Den 25 november 2018)

En hatkultur och kolonial bosätтарterror: Endast en liten glimt i den dagliga verkligheten av att leva under den militära ockupationen.

Översättning: Anja Emsheimer

Vår kommentar: För att försvara sin mark planterar palestinierna en miljon olivträd omkring bosättningar på Västbanken. Israeliska myndigheter oroas av möjligheten att taktiken kan lyckas.

Rapport: Palestinier planterade en miljon olivträd för att förhindra landgrabbing

Dov Benovadia den 4 december 2018

Jerusalem

Channel 20 och Yediot Acharonot avslöjade en intern rapport från den israeliska civilförvaltningen som visar på israelisk oro över en ny palestinsk taktik mot landgrabbing. Mellan 2011 och 2018 planterade PA ca en miljon olivträd för att kräva öppen mark i område B och C.

Rapporten skrevs före säsongen för olivskörden som just nu pågår för fullt. Marken där träden är planterade uppgår till ca 400 000 dunam. Ett stort antal träd är strategiskt placerade utanför judiska städer för att förhindra att dessa att bre ut sig. Många av träden är också planterade på statligt ägd mark. För att kunna plantera dem måste PA först försäkra sig om vattentillgång vilket skulle kunna innebära antingen att borra efter vatten och att fortsätta tömma underjordiska aquiferer eller leda bort vatten från Mekorots pipelines.

2011 fanns det enligt rapporten 420 000 dunam mark med planterade olivträd. Det antalet ökade 2018 till 790 000 – en ökning med ca 91 procent. Markarea-len med de planterade träden motsvarar den mark som Jerusalem, Tel Aviv, Haifa och Be'er Sheva är byggda på – allt som allt.

Rapporten hade utarbetats för att hjälpa civilförvaltningen med att garantera en lugn säsong med olivskörden. För att det inte ska bli några avbrott kommer civilförvaltningen ”att leda möten och rundturer med alla de myndigheter som ansvarar för skörden, inklusive tjänstemän från PA, grupper med jordbrukare, IDF och polisen”, sade den.

Regavim-gruppen, som själva har skrivit sin rapport om fenomenet, kom till liknande slutsatser och sade att civilförvaltningens rapport bevisar att regeringen ”har blundat för PA:s jordbruksockupation. Regeringen och Knesset måste undersöka om detta hände enbart av okunskap, eller om det var individer som gjorde det med avsikt eller speciella intressegrupper som arbetar i förvaltningen. I varje fall har förvaltningen misslyckats på ett mycket farligt sätt genom att inte upprätthålla israelisk rättskipning över denna mark. Om regeringen inte agerar snart, kommer situationen att vara oåterkallelig.”

Hamodia, The Daily Newspaper for Torah Jewry, Brooklyn, NY 11230.

<https://hamodia.com/2018/12/04/report-land-grab-palestinians-planted-million-olive-trees/>

Översättning: Anja Emsheimer

FN:s generalförsamling röstar till förmån för åtta resolutioner om Palestina

MA'AN NEWS AGENCY, den 17 november 2018

WASHINGTON (Ma'an) – FN:s generalförsamling röstade tidigt i lördags till förmån för åtta resolutioner om Palestina och en nionde om de syrisk Golanhöjderna.

PALESTINAS STÄNDIGA observatör i FN, Riyad Mansour, sade i en kommentar till omröstningen att rösterna bevisar att det internationella samfundet står bakom och stödjer den palestinska saken trots USA:s försök att ändra på detta.

Mansour talade om för radiokanalen Voice of Palestine att FN:s generalförsamling röstade till förmån för fyra resolutioner avseende FN:s hjälporganisation för palestinska flyktingar (UNRWA) och ytterligare fyra om de israeliska myndigheternas praxis i de ockuperade områdena.

Han tillade att FN:s generalförsamling om två veckor skulle rösta på ytterligare sex resolutioner i den palestinska frågan.

Ett förslag till resolution, "Hjälp till palestinska flyktingar", fick 161 röster för och två mot (Israel, Förenta Staterna) samt åtta nerlagda.

Förslaget till resolution, "Personer förflyttade som ett resultat av fientligheterna i juni 1967 och de som

följde därefter", fick 155 registrerade röster för och fem mot (Kanada, Israel, Marshallöarna, Mikronesiens federala stater, Förenta staterna) samt tio nerlagda.

Dessutom godkändes förslaget till resolutionen "UNRWA:s operationer i Mellanöstern" i en omröstning med 158 för och fem mot (Kanada, Israel, Marshallöarna, Mikronesiens federala stater, Förenta staterna) samt sju nerlagda.

Förslaget till resolutionen "Palestinska flyktingars egendomar och deras intäkter" godkändes i en omröstning med 155 för och fem mot (Kanada, Israel, Marshallöarna, Mikronesiens federala stater, Förenta staterna) samt tio nerlagda.

En rad resolutioner som har med rapporten från The Special Committee to Investigate Israeli Practices Affecting the Human Rights of the Palestinian People and Other Arabs of the Occupied Territories godkändes.

När generalförsamlingen tog upp utkastet "Work of the Special Committee to Investigate Israeli Practices Affecting the Human Rights of the Palestinian People and Other Arabs of the Occupied Territories", godkändes det i en omröstning med 77 röster

till förmån för och åtta mot (Australien, Kanada, Guatemala, Honduras, Israel, Marshallöarna, Mikronesiens federala stater, USA) samt 79 nerlagda.

Utkastet "Applicability of the Geneva Convention relative to the Protection of Civilian Persons in Time of War, of 12 August 1949, to the Occupied Palestinian Territory, including East Jerusalem, and the other occupied Arab territories" godkändes med 154 röster för och fem mot (Kanada, Israel, Marshallöarna, Mikronesiens federala stater, USA) samt tio nerlagda.

Därefter godkändes utkastet "Israeli settlements in the Occupied Palestinian Territory, including East Jerusalem, and the occupied Syrian Golan" med 153 registrerade röster för och fem mot (Kanada, Israel, Marshall-

öarna, Mikronesiens federala stater, USA) samt nio nerlagda.

"The occupied Syrian Golan" godkändes sedan med 151 röster för och två mot (Israel, USA) samt 14 nerlagda.

Generalförsamlingen uppmanade Israel att sluta att ändra den fysiska karaktären, den demografiska sammansättningen, institutionella strukturen och de ockuperade syriska Golanhöjdernas rättsliga status, och framför allt att sluta bygga bosättningar.

Man uppmanade även Israel att sluta tvinga på syriska medborgare på de ockuperade Golanhöjderna israeliskt medborgarskap och identitetskort.

<http://www.maannews.com/content.aspx?id=781823>

Översättning: Anja Emsheimer

IDF:s stabschef: Iran har inte gått till något anfall på 1400 år

Richard Silverstein den 5 december 2018

I EN INTERVJU med Yediot Achronot, <https://www.yediot.co.il/articles/0,7340,L-5208389,00.html>

kom IDF:s stabschef Gadi Eisenkot med ett öppenjärtigt omdöme av alla de större krigsoperationsområdena och hoten mot Israels säkerhet. Bland de ämnen som behandlades var Iran. En tid före intervjun hade armén lett ett simulerat krigsspel där

slutresultatet var att Iran vräkte ner missiler över Israel. Alex Fishman, som gjorde intervjun, frågade varför Israel inte borde vara bekymrade över resultatet, givet att Iran testat nya ballistiska missiler som skulle kunna rikta dem mot israeliska mål.

Eisenkot svarade med ett viktigt, häpnadsväckande uttalande som, av någon anledning, inte uppmärksam-

mades mer än i hebreiska medier och alls inte utanför Israel. Här nedan avsnittet från intervjun (min översättning):

”Enligt min mening har Iran inte genomfört en överlagd attack [andra möjliga översättningar är ”förebyggande angrepp” eller ”ett första anfall”] på 1400 år. Jag tror att risken att Iran kommer att avfyra missiler mot staten Israel är liten. Simuleringen avsåg att rikta sig mot fiendens förmågor, inte dess avsikter.”

Med andra ord utgick simuleringen ifrån att Iran hade för avsikt eller ville använda missiler för att attackera Israel, och syftet var att avgöra hur mycket skada det skulle kunna förorsaka och hur bra IDF skulle kunna försvara sig mot detta. Men Eisenkot tar inte för givet att Iran faktiskt avser att inleda en sådan attack.

Den vanliga inriktningen mot Iran som den israeliska lobbyn och Israels ledarskap på yttersta högerkanten kom med är att Iran är världens största terroriststat och att den försöker ”utrota Israel från kartan” (det är påståendet, inte min tro). Men iranier svarar att Iran inte har någon historia av att invadera sina grannar. När Iran har utkämpat ett krig, har det alltid varit i självförsvar efter att ha blivit attackerade. Det är orsaken till att Eisenkots uttalande är så uppfriskande ärligt.

Man kan även notera att det står i direkt motsättning till Bibi Netanyahus åsikter. Vilket betyder att IDF:s syn

står helt i strid med premiärministerns bedömning av Irans avsikter. Och allt jag kan säga är gudskelov för det. Om det inte vore för den avskräckande effekten detta har så skulle Israel redan ha kunnat genomföra två eller tre större luftattacker mot Iran och dess militära kärnvapenkapacitet under det senaste årtiondet.

1917 var Edwin Samuel Montagu den enda judiska ledamoten i David Lloyd Georges regering där Balfour ingick. Efter att ha läst utkastet till Balfourdeklarationen skickade han ett memorandum till det brittiska regeringen med konstaterandet: ”Jag skulle vilja klart och tydligt uttrycka min uppfattning om att hans majestätets regeringspolitik är antisemitisk och därför kommer att spela antisemiter i världens alla länder. i händerna.

”Det är obegripligt att den brittiska regeringen formellt skulle erkänna sionism och tillåta herr Balfour att säga att Palestina måste ombildas till ett nationellt hem för det judiska folket,” fortsatte han. ”Jag vet inte exakt vad det medför men jag antar att det betyder att muhammedanerna och de kristna kommer att bli tvungna att ge vika för judarna, att de senare borde få företräde i allt och bli assimilerade i Palestina liksom engelsmännen i England eller fransmännen i Frankrike och att turkarna och andra muhammedaner ska ses som utlänningar i Palestina på samma sätt som judarna ska behandlas som utlänningar i alla länder.”

”Kanske blir det även nödvändigt att bevilja medborgarskap först efter en religiös undersökning,” tillade han ironiskt (för han trodde säkert inte själv på det). Den här sista meningen visade sig icke desto mindre vara en förvarning eftersom detta att bevilja israeliskt medborgarskap har blivit en oskiljaktig del av den judiska re-

ligiösa identiteten (idag är ca 22 procent av de israeliska medborgarna inte judar).

Insänt av *Ken Hiebert*
knhiebert@shaw.ca

<http://www.internationalviewpoint.org/spip.php?article5707>

Översättning: *Anja Emsheimer*

Trump First, Jews Later

Israeli government officials are helping to normalize the violent anti-Semitism of the Christian right.

by *Mairav Zonszein*, November 6, 2018

WHEN U.S. PRESIDENT Donald Trump arrived in Pittsburgh last week following the single deadliest attack on Jews in American history, Pittsburgh’s mayor and elected officials refused to meet him. The only public official to greet him was the Israeli ambassador to the United States, Ron Dermer—an American and former Republican Party operative who became an Israeli citizen and close confidant of Prime Minister Benjamin Netanyahu.

Presenting Israel’s talking points, Dermer equated the anti-Semitic massacre with left-wing campus boycotts of Israel and made a point of defending Trump in the face of charges that the president’s inflammatory campaign rhetoric amounted to incitement. Even the former Anti-Defamation League chief Abraham

Foxman—who has always stood by the Israeli establishment—denounced the Netanyahu government’s decision to stand in solidarity with Trump. Dermer’s baseless and harmful moral equivalency attests to the deep-rooted ideological and political bond between Israel and the Christian right in the United States and Europe—a bond that willingly overlooks and downplays white nationalism and Christian anti-Semitism in exchange for the promotion of Israeli political interests and dominance in the Middle East.

What Pittsburgh cemented is just how far the Israeli leadership is willing to go to protect its nationalist interests, even at the expense of condoning explicit forms of anti-Semitism that are couched in a form of white Christian supremacy hostile to

immigrants and people of color, especially Muslims—a form of Trumpian xenophobia that fits the Israeli government’s worldview like a glove. The former American Jewish Congress head Henry Siegman, who was born in Germany in 1930, told Israeli Minister of Education Naftali Bennett in New York days after the attack that he knows about a thing or two about anti-Semitism, adding, “It is not very wise of you coming to tell us that this is not your problem just because he’s helping Israel.”

Israel has never tried to hide its alliance with the Christian right. Netanyahu welcomed Trump as president despite anti-Semitic tropes in his election campaign and provided a decidedly overdue and muted response to neo-Nazis chanting “Jews will not replace us” in Charlottesville last year. Unlike in France, where Netanyahu has repeatedly called for French Jews to leave for Israel in the wake of terrorist attacks, there was no such call after the Pittsburgh synagogue massacre. The message seems to be that keeping diaspora Jews safe comes second to fawning over Trump.

Last year, addressing the annual conference of Christians United for Israel—the largest U.S. pro-Israel lobbying group—Netanyahu said the country has “no better friends on earth.” Netanyahu went on to rabble-rouse the crowd with his Huntingtonian rhetoric: “It’s a struggle of civilizations. It’s a struggle of free societies against the forces of militant Islam,”

he said. “They want to conquer the Middle East, they want to destroy the State of Israel, and then they want to conquer the world.”

Christian Zionists—specifically evangelicals—support Jewish ethnonationalism and the implementation of a Greater Israel devoid of Arabs because they believe the return of Jews to the Holy Land will bring about the End of Days, when Jesus restores a divine kingdom in which all Jews either perish or become Christians. This is an inherently anti-Semitic theological position, but Israel has long dismissed it in favor of political support. And it didn’t begin with Netanyahu.

Menachem Begin, Israel’s prime minister from 1977 to 1983, was the first Israeli leader to openly endorse the support of the Christian right in America, and he did so for obvious political reasons. In the fall of 1981, after Israel’s bombing of the Osirak reactor in Iraq and its anti-PLO campaign in Lebanon, Begin faced criticism from U.S. Christian groups. The National Council of Churches had called on Reagan to stop arms shipments to Israel.

Begin made the strategic decision to tap into the religious right, which he presciently realized was a burgeoning power base in the United States. Begin formalized his relationship with the Rev. Jerry Falwell, then the head of the Moral Majority, by declaring the organization’s members devoted friends of Israel, with an ex-

plicit nod to the fact that it was putting aside anti-Semitic undertones. As Begin said at the time: “There are some who object to this. But if a man or group will stretch out his hand and say, ‘I am a friend of Israel,’ I will say, ‘Israel has very strong enemies and needs friends.’”

That logic has guided Israel’s foreign policy in Europe as well in recent years. While Israel relies on the billions in aid it receives from Washington annually, the same cannot be said for Netanyahu’s alliance with far-right leaders in Europe. In July, Netanyahu welcomed Hungarian Prime Minister Viktor Orban to Israel, despite his Fidesz party’s notoriously anti-Semitic, xenophobic, and anti-gay platform. Netanyahu also turned a blind eye to the fact that Orban has praised Nazi ally Miklos Horthy as an “exceptional statesman” and that he ran his last election campaign on an explicitly anti-Semitic platform targeting George Soros. This campaign recently produced tangible gains: Soros’s Open Society Foundations, which promotes democratic causes, was forced out of Hungary earlier this year, and just last month the U.S.-accredited Central European University that Soros founded in Budapest announced it would also be forced to leave. Across the Atlantic, a Trump-loving extremist sent pipe bombs to the 88-year-old philanthropist.

Israel’s Foreign Ministry has not only backed Orban’s attacks on Soros, but it also has peddled its own incite-

ment and conspiracy theories against Soros for funding Israeli anti-occupation and human rights groups. In February, Netanyahu accused Soros and the New Israel Fund of funding a campaign against Israel’s plan to deport African asylum-seekers—a very similar charge to Trump’s baseless accusation that Soros is behind the caravan of migrants from Central America. Other figures who have vilified Soros include former Ku Klux Klan Grand Wizard David Duke and Netanyahu’s son Yair, who posted an anti-Semitic meme of Soros last year, which won praise from Duke and the neo-Nazi website Daily Stormer.

Support for Israel also allows white supremacists to make the claim that they are immune from anti-Semitism. This was clearly on display last week when Iowa Rep. Steve King—a Republican who has openly endorsed Nazi sympathizers and white supremacists in the United States, Canada, and Europe—lashed out at a constituent who likened his racist rhetoric to that of the Pittsburgh shooter, responding, “It is not tolerable to accuse me of being associated with that guy who shot 11 people in Pittsburgh. I am a person who has supported Israel since the beginning.”

Netanyahu has not only demonstrated that anti-Semitism is tolerable if it means garnering support for Israel; he went a step further and dabbled in Holocaust revisionism when he signed an agreement with Poland earlier this year that effectively absolves the country of its role in the exter-

mination of its Jewish population during World War II, despite ample evidence of passive and active collaboration. In a rare move, Israel's Yad Vashem Holocaust museum condemned the agreement.

While Israel may have much to gain geopolitically from disregarding threats posed by Christian anti-Semitism and white supremacy—and branding anti-Semitism as an exclusively Islamic phenomenon instead—this has had disastrous results in the United States.

As Brookings Institution senior fellow Daniel Byman recently pointed out in *Foreign Policy*, the Pittsburgh shooting was a terrorist act: “It is hard to imagine armed Islamic State supporters marching through town singing the praises of Islamic law while the government claims it has no power to act due to the First and Second Amendments.” Since 9/11, the United States has both ignored the domestic threats posed by white supremacists and failed to confront white supremacists within the law enforcement community.

According to a recent report in the *New York Times*, “White supremacists and other far-right extremists have killed far more people since Sept. 11, 2001, than any other category of domestic extremist.” And according to the Anti-Defamation League, 71 percent of extremist-related fatalities in the United States between 2008 and 2017 can be traced to members of the far-right or white-

supremacist movements. Islamic extremists were responsible for just 26 percent.

The 11 people murdered in Pittsburgh were not targeted just for being Jewish, but also for being identified with a pro-immigration, pro-refugee, liberal worldview that is anathema to Trump's nativism, which peddles in classic anti-Semitic tropes. As the philosopher Slavoj Žižek argued last year, “In the antisemitic imagination, the ‘Jew’ is the invisible master who secretly pulls the strings, which is why Muslim immigrants are not today's Jews ... nobody claims they secretly pull the strings—if one sees in their ‘invasion of Europe’ a secret plot, then Jews have to be behind it.” The toxic combination of Israel's alliance with the Christian right and Trump's racist and xenophobic rhetoric has led to a reality in which, just 70 years after the Holocaust, Israel is excusing and normalizing the sort of violent anti-Semitism that it so often reminds the world is the reason why a Jewish state exists.

Mairav Zonszein

is a journalist who splits her time between the United States and Israel. She has written for the *Washington Post*, the *New York Times* and +972 magazine.

@MairavZ

<https://foreignpolicy.com/2018/11/06/trump-first-jews-later-pittsburgh-attack-white-supremacy-adl-netanyahu-israel-ron-dermer-antisemitism/>

Mackabéernas uppror: Den sanna berättelsen bakom Hanukka

Elon Gilad Dec 02, 2018

HANUKKA, DEN JUDISKA ljusfesten, firar den Mackabéiska revolten (167-160 f.Kr.), och berättelsen om den judiska rebellen Judas Mackabeus som besegrade den onda grekiska kejsaren Antiochus och återerövrade templet, vid vilket oljans mirakel inträffade.

Helt sant, med det möjliga undantaget att miraklet, en dags leverans av lampolja, varade i åtta dagar: Men det berättelsen hoppar över är schismerna i de gamla hebreernas samhälle, främst - vilka som gjorde uppror mot vilka.

I slutet av 6:e århundradet f.Kr. lät den persiska kejsaren Cyrus den stora, judarna återvända efter decennier av exil i Babylon, och förvandlade Judéen till en halvautonom teokrati som drevs av högste prästen och de kraftfulla prästfamiljerna i Jerusalem. Judéens halvautonomi skulle fortsätta i århundraden - efter att Alexander den store erövrat regionen i 4:e århundradet f.Kr. och det skulle fortsätta under det ptolemaiska kungariket, baserat i Egypten, och seleukidernas välde i norr, som dominerad Israel under olika tidsperioder.

Under den här tiden påskyndade den hellenistiska dominansen i främre orienten den ekonomiska utveck-

lingen; och den dominerande urbana klassen i Judéen, prästerna, blev allt rikare och helleniserade.

Men majoriteten av judéerna var lantbrukare. De blev inte rika, och de anammade inte de sofistikerade, kosmopolitiska Jerusaleminternas sätt. Den socioekonomiska klyftan skulle komma att spela en avgörande roll i händelserna som följde.

175 f.Kr. besteg Antiochus IV Epiphanes tronen i seleukidernas välde, som vid den tiden styrde Judéen.

Antiochus ville överträffa sin far och förena seleukiderna och det ptolemaiska kungariket till en supermakt, för det behövde Antiochus pengar. När en grupp präster från Judéen erbjöd sig att betala honom för att ersätta högste prästen Onias III med hans yngre bror Jason tog han pengarna. Varför inte?

Men detta skapade ett farligt prejudikat. Tre år senare erbjöd sig en annan rik präst, Menelaus, ännu mer pengar och utnämndes till överste präst av Antiochus. Jason gick i exil.

Menelaus var dock inte från högste prästernas linje och hans utnämning upprörde de konservativa judéerna. Än värre, han tog skatter från temp-

let för att betala Antiochus, vilket var helgedom - och dessutom var han en radikal hellenist. Hans utnämning var inte populär och genomfördes med våld.

Under tiden i Antioch bestämde Antiochus att det var dags att skriva historia. Han ledde sin armé till Egypten för att uppnå vad hans far inte hade lyckats med. Vid ryktet om hans död i strid utbröt inbördeskrig bland judarna i Jerusalem. Jason återvände från sin exil och ledde ett populärt uppror mot Menelaus.

Men Antiochus var inte död. Han hade förödmjukats av romarna och tvingats ut ur Egypten. Men samtidigt som han återvände hörde han om kampen i Jerusalem - och återinstallerade Menelaus.

Tillbaka vid makten ledde Menelaus en skräckregering och bestämde sig för att hellenisera judarna. En staty av Zeus placerades i det Heligaste av Heliga, ett brott mot judisk lag.

Många fromma judar motsatte sig Menelaus handlingar, en del genom martyrskap, andra genom att fly ut i vildmarken och ytterligare andra genom aktivt uppror.

Mest utmärkande av dessa rebeller var gruppen ledd av Mattathias från Modiin och hans fem söner - av vilka Judas Mackabeus visade sig vara den skickligaste och fick med resten av de judiska rebellerna i sitt läger.

Judas och hans rebeller förde gerillakrig mot de helleniserade judarna; Som svar kallade Menelaus in de grekiska arméerna från de närliggande seleukid provinserna.

Den första armé som anlände, från Samaria i norr, leddes av Apollonius. Judas tipsades och krossade den lilla armén på vägen till Jerusalem. Han tog Apollonius svärd och behöll det till sin död.

Därefter kom en större arme, ledd av Seron, från Palestina i väst. Återigen besegrade Judas dem och 800 fiendesoldater dödades.

Oroade skickade seleukiderna en riktig armé, från Antioch, ledd av två generaler, Nicanor och Gorgias. Men ännu en gång bevisade Judas sin militära förmåga: han omdirigerade armén och beslagtogs deras vapen.

Även efter detta nederlag var seleukid-armén större och kraftigare än den lilla rebellstyrkan. Det var stor risk att den skulle krossa upproret.

Men vid denna tidpunkt fick rebellerna en lyckosam paus. 167 f.Kr. attackerade kung Mithridates I från Parthia, seleukidernas väld och tog staden Herat i moderna Afghanistan till fånga. Antiochus var tvungen att koncentrera sina styrkor på partherna.

Med seleukid-armén upptagen återtog rebellerna Jerusalem 164 f.Kr. trots att Akra-fästningen med utsikt över tempelberget var lojal mot Antiochus.

Templet återtog och den åtta dagar långa helgen Hanukka skapades, efter modell från Sukkots åtta dagar långa helg. Historien om den mirakulösa oljan som varade åtta dagar är mytologisk: Den uppkom århundraden senare i Talmud (Shabbat 21b).

Med sin maktbas i Jerusalem fast etablerad började Judas attackera icke judiska städer runt Judéen, syftet verkar inte ha varit underkastelse, utan plundring. Därefter återvände han till Jerusalem och belägrade Akra.

Vid denna tid, efter Antiochus död i Parthia 164 f.Kr., styrdes det seleukida väldet av Lysias, regent för barnkungen Antiochus V Eupator. Lysias föresatte sig att förstöra Jerusalem och krossa det mackabéiska upproret en gång för alla.

Efter att ha slagit Judas i strid söder om Betlehem, belägrade Lysias Jerusalem. De rebelliska judarnas situation var desperat. De saknade förnödenheterna för att motstå en lång belägring, inte minst för att året var ett "shmita" år.

Än en gång kom turen att påverka. Philip, en av Antiochus generaler, revolterade och bestämde sig för att storma staden Antioch. Orolig för att återvända till huvudstaden, kom Lysias överens med Jerusalemitemna. Judéen återgick till sin tidigare semi-autonoma stat och Menelaus ersattes som högste präst av Alcimus.

Men så snart Lysias lämnade bröt stridigheter ut igen mellan Judas rebeller och de moderata som stödde Alcimus. En armé ledd av en seleukid, General Nicanor, skickades för att hjälpa de moderata. 161 f.Kr. besegrade Judas Nicanors armé i slaget vid Adasa och Nicanor dödades.

Samma år, efter att ha besegrat Philip, dödades Lysias och Antiochus av Antiochus kusin Demetrius I Soter som besteg seleukid-tronen. Han skickade en annan armé, ledd av general Bacchides.

De möttes i slaget vid Elasa 160 f.Kr. Judas liga var ingen match för den 20 000-starka armén. Judarna blev krossade och Judas dödades.

Således slutade revolten i tragedi. Men några år senare skulle förändringar i det geopolitiska landskapet leda till att Judas yngsta bror Jonathan Apphus steg till högste prästämberet och till etablerandet av den hasmoneanska dynastin som skulle styra ett självständig Judéen från 140 till 37 f.kr.

Översatt av Maria Fernström

https://www.haaretz.com/jewish/the-revolt-of-the-maccabees-the-true-story-behind-hanukkah-1.5343197?=&ts=_15439270902

JIPF's Handlingsprogram

Politiskt program

1. En självständig palestinsk stat bör upprättas vid sidan om staten Israel.
2. Israel måste dra sig tillbaka från alla områden ockuperade 1967.
3. Båda staterna har rätt att ha Jerusalem som huvudstad.
4. De israeliska bosättningarna på de ockuperade områdena ska avvecklas.
5. Den palestinska flyktingsfrågan måste lösas på grundval om principen om rätt till återvändandet eller ekonomisk kompensation.
6. Motsättningar och konflikter ska i största möjliga utsträckning lösas genom förhandlingar. JIPF fördömer dock inte alla former av fysiska motståndaktiviteter eller försvarsåtgärder.
7. Alla former av terrorism måste fördömas och motarbetas.
8. Verka för att diskriminering av icke judiska medborgare i Israel upphör.

Verksamhetsprogram

För att arbeta för ett förverkligande av föreningens målsättning vill JIPF:

1. Verka bland Judar i Sverige och stimulera till debatt om det politiska läget i Mellanöstern.
2. Påverka den allmänna opinionen i Sverige.
3. Stödja de krafter i Israel som verkar för fred.
4. Motarbeta antisemitism, antiarabism, islamofobi och alla former av rasism.
5. Presentera och belysa olika aspekter av judisk och palestinsk historia, kultur, filosofi, etik m.m

JIPF-bladet

E-post: redaktionen@jipf.nu

är medlemsblad för föreningen Judar för Israelisk-Palestinsk Fred
Ordförande:

Olle Katz, tel.: 0708943402

Hemsida: www.jipf.nu

Medlemskapet är öppet för judar, som ansluter sig till vår plattform.
Årsavgiften är 290 kr.

Enbart prenumeration kostar 190 kr/år • Se också sid 23.

Gåvor tas tacksamt emot på

plusgiro 475 29 17-7